

Bản Tham Luận Khuôn Khổ Hoạt Động Chiến Lược Về Vấn Đề Bạo Hành Trong Nhà và Trong Gia Đình tại NSW

Toát Yếu

Những cam kết trong cuộc vận động tranh cử năm 2007 của Chính Phủ Tiểu Bang NSW, những mục tiêu trong Kế Hoạch Tiểu Bang NSW và việc công bố phương sách mới đối với vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình vào tháng Hai năm 2008 là những điều cho thấy việc ngăn chặn và ứng phó nghiêm chỉnh với vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình là ưu tiên then chốt của tiểu bang NSW. Việc biên soạn Khuôn Khổ Hoạt Động Chiến Lược toàn tiểu bang để dùng làm kim chỉ nam cho các cơ quan/tổ chức và cải thiện việc điều hợp và cung cấp dịch vụ là bước cơ bản trong nỗ lực thực hiện ưu tiên này. Bản Tham Luận này là giai đoạn đầu tiên trong tiến trình biên soạn Khuôn Khổ Hoạt Động Chiến Lược Về Vấn Đề Bạo Hành Trong Nhà và Trong Gia Đình tại NSW.

Mục đích của Bản Tham Luận là thôi thúc lãnh vực chính phủ và phi chính phủ cùng những thành phần then chốt tham gia thảo luận bằng cách xác định những điểm khúc mắc xoay quanh vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình tại NSW. Những bản đề trình về bản tham luận và việc tham khảo ý kiến công chúng rộng rãi trong năm 2009 sẽ được dùng làm tài liệu để soạn Khuôn Khổ Hoạt Động Chiến Lược này.

Bản Tham Luận này gồm có năm chương mô tả vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình, trình bày chi tiết việc ứng phó của dịch vụ hiện thời, xác định những điểm yếu, điểm mạnh và đặt ra những câu hỏi để bàn thảo.

Chương Một – Mô Tả Vấn Đề

Chương Một gồm những định nghĩa về vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình, kể cả những hành vi/thái độ hung bạo bao hàm trong những định nghĩa này và tầm cỡ. Trong chương này có chi tiết của những loại quan hệ được xét đến trong những định nghĩa này, trong đó có quan hệ phối ngẫu mật thiết, quan hệ giữa hai thế hệ, quan hệ sống chung nhà và quan hệ cùng phái và điểm cần để ý là theo một số lớn dữ liệu về vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình là tội phạm, phần lớn nạn nhân là nữ, thủ phạm là nam. Chương này cũng ghi nhận những nhóm nhất định trong dân chúng (kể cả phụ nữ Thổ Dân, thai phụ, phụ nữ có nguồn gốc văn hóa và ngôn ngữ khác nhau, phụ nữ khuyết tật, phụ nữ lớn tuổi và phụ nữ trẻ tuổi) thường dễ là nạn nhân của vấn đề bạo hành, những trở ngại những nhóm này có thể gặp phải trong việc trình báo và tỉ lệ trình báo thấp về vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình đối với tất cả các nhóm.

Chương này cũng thảo luận về những tổn hại về mặt xã hội và kinh tế của vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình.

Chương Hai – Việc Ứng Phó Hiện Nay Đối Với Vấn Đề Bạo Hành Trong Nhà và Trong Gia Đình

Chương Hai trình bày chi tiết cái nhìn tổng quát về việc ứng phó của dịch vụ hiện thời đối với vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình. Chương này ghi nhận,

tương đồng với những hệ thống tư pháp khác của Úc, tiểu bang NSW không có hệ thống ứng phó riêng lẻ chuyên tập trung vào vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình. Dù có một số chương trình dành riêng cho vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình, đa số dịch vụ dành cho nạn nhân đều xuất phát từ những dịch vụ chính mạch chẳng hạn như bệnh viện, bác sĩ gia đình, cảnh sát, tòa án, dịch vụ bảo vệ trẻ em và gia cư và phải cạnh tranh vị trí ưu tiên với những nhu cầu quan trọng khác của các dịch vụ này.

Chương Hai mô tả vai trò của lãnh vực chính phủ và phi chính phủ và xác định những dịch vụ y tế, gia cư và những dịch vụ trợ giúp khác do cả hai lãnh vực này cung ứng. Việc ứng phó tư pháp hình sự, kể cả đạo luật bạo hành trong nhà mới và chặt chẽ hơn và việc tăng cường nguồn nhân vật lực và tăng phần trách nhiệm của Lực Lượng Cảnh Sát NSW đối với vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình cũng được thảo luận trong chương này.

Chương này giải thích rằng, như từ trước đến nay, việc ứng phó này nói chung là chỉ ứng phó khi có sự việc khủng hoảng xảy ra. Nhưng chương này cũng ghi nhận đã có sự thay đổi phần nào để tập trung vào việc ngăn ngừa lúc đầu và can thiệp sớm và xu hướng này thế nào cũng tiếp tục trong những năm tới.

Chương Ba – Ưu điểm của Việc Ứng Phó Hiện Thời đối với Vấn Đề Bạo Hành Trong Nhà và Trong Gia Đình

Chương Ba xác định những điểm mạnh của việc ứng phó hiện thời tại NSW đối với vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình, bằng cách nêu bật Kế Hoạch Tiểu Bang NSW và cam kết của Chính Phủ nhằm giải quyết vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình như là những bước tích cực để tập trung vào vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình là những ưu tiên then chốt cần thực hiện. Việc Lực Lượng Cảnh Sát NSW dồn nỗ lực nhiều hơn vào vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình cũng được thảo luận kỹ, kể cả việc cải thiện khâu giáo dục và huấn luyện, bắt đầu sử dụng tập hướng dẫn về bằng chứng của vấn đề bạo hành trong nhà, tăng thêm nhân số nhân viên liên lạc phụ trách vấn đề bạo hành trong nhà và sự thay đổi thái độ có tính cách tích cực của chính các Cảnh Sát Viên.

Xiết chặt Án Lệnh Cấm Bạo Hành (*Apprehended Violence Order*) và những cuộc cải tổ luật pháp then chốt khác cũng được xác định là những ưu điểm chính trong chương này. Chương này nhìn nhận tầm hoạt động lớn rộng của lãnh vực phi chính phủ và kinh nghiệm, chuyên môn và đặc điểm ít tốn phí của các dịch vụ cung ứng cho nạn nhân là những ưu điểm.

Chương Ba cũng có chi tiết của những đánh giá tích cực đối với những sáng kiến toàn tiểu bang đã gặt hái được thành công, kể cả Chương Trình Dịch Vụ Ở Nhà Rời Bỏ Bạo Hành, Kết Hợp Vấn Đề Bạo Hành Trong Nhà và Trong Gia Đình và Chương Trình Trợ Giúp Tại Tòa Án Về Vấn Đề Bạo Hành Trong Nhà và Trong Gia Đình Dành Cho Phụ Nữ.

Chương Bốn – Khuyết điểm của Việc Ứng Phó Hiện Thời Đối với Vấn Đề Bạo Hành Trong Nhà và Trong Gia Đình

Chương Bốn khảo sát những điểm yếu của việc ứng phó hiện thời, được xác định qua những công cuộc nghiên cứu, những báo cáo, dữ liệu và bằng chứng truyền miệng trong lãnh vực chính phủ và phi chính phủ.

Những điểm được thảo luận bao gồm việc không có sự phối hợp giữa các dịch vụ và lãnh vực cung ứng dịch vụ, và những trở ngại trong việc sử dụng các dịch vụ y tế, chỗ ở và những dịch vụ trợ giúp khác, đặc biệt là phụ nữ yếu thế và phụ nữ ở vùng nông thôn, tỉnh lỵ và vùng hẻo lánh tiểu bang NSW. Chương này cũng thảo luận về tình trạng việc ứng phó hiện thời không thể xác định và dồn nguồn nhân vật lực cho thân chủ thường xuyên của các dịch vụ chính phủ. Theo nghiên cứu, những thân chủ này thường đến từ những gia đình hiện đang có vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình. Chất lượng của dữ liệu về vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình và những hạn chế hiện thời về việc chia sẻ dữ liệu cũng là những điểm yếu của hệ thống hiện thời.

Những điểm yếu đã được xác định khác là tình trạng bất nhất của cảnh sát và việc ứng phó tư pháp đối với những vụ và trường hợp bạo hành trong nhà và trong gia đình, tình trạng khó xin AVO, tính phức tạp của thủ tục tòa án, thời gian hoàn tất thủ tục tòa án và tình trạng thiếu sự trợ giúp cho phụ nữ gặp khó khăn để hiểu rõ hệ thống tư pháp. Chương này cũng xác định những khó khăn phụ nữ gặp phải trong những vấn đề liên quan đến luật gia đình và luật di trú mà chính những người này cũng đang sống trong cảnh bạo hành trong nhà và trong gia đình.

Tính phù hợp và dịch vụ và nguồn trợ giúp sẵn có dành cho phụ nữ và cộng đồng Thổ Dân đang gặp cảnh bạo hành trong nhà và trong gia đình cũng được xác định là điểm yếu đáng kể trong việc ứng phó của dịch vụ hiện thời.

Chương Năm – Những Câu Hỏi Để Thảo Luận

Chương này đề nghị những câu hỏi để làm đề tài thảo luận và đóng góp ý kiến về những vấn đề được nêu ra trong Bản Tham Luận này. Những câu hỏi này không có tính cách độc nhất hoặc toàn diện. Sau đây là những câu hỏi:

1. Những nguyên tắc chính nên được dùng trong Khuôn Khổ Hoạt Động Chiến Lược về Vấn Đề Bạo Hành Trong Nhà và Trong Gia Đình tại NSW là gì?
2. Những lãnh vực chính cần được cải thiện hay thay đổi trong việc ứng phó của dịch vụ hiện thời đối với vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình là gì? Những lãnh vực này có thể được cải thiện như thế nào?
3. Những yếu tố nào của việc ứng phó của dịch vụ hiện thời là có hiệu quả? Những yếu tố nào có thể được phát huy hoặc mở rộng?
4. Những lãnh vực nào trong việc ứng phó của dịch vụ hiện thời có thể được cải thiện để đáp ứng nhu cầu của những nhóm nhất định, kể cả (nhưng không chỉ giới hạn trong những giới sau đây):
 - Phụ nữ Thổ Dân
 - Phụ nữ có nguồn gốc văn hóa và ngôn ngữ khác nhau
 - Phụ nữ khuyết tật
 - Phụ nữ lớn tuổi
 - Phụ nữ trẻ tuổi

- Phụ nữ thuộc những cộng đồng nông thôn và hẻo lánh
 - Người có quan hệ cùng phái?
5. Những yếu tố chính của việc ứng phó ngăn chặn lúc đầu, có hiệu quả đối với vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình là gì và cần phải làm gì để thực hiện những yếu tố này?
 6. Tiểu bang NSW có thể cải thiện việc thu thập dữ liệu về những vụ bạo hành trong nhà và trong gia đình và tỉ lệ của vấn đề này cũng như về việc phụ nữ sử dụng dịch vụ như thế nào?
 7. Những ưu tiên về vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình trong lịch nghiên cứu là gì?
 8. Những cách thức hữu hiệu nhất để nâng cao tầm nhận thức của công chúng về vấn đề bạo hành trong nhà và trong gia đình là gì?